

Søgurnar eru vetranna gongutúrar

Sjeystjørnu: Stuttøguløta í Bartskerstovu/ hjá Katrinu Christiansen

Stuttøgurnar, tey ið lósu upp og tey, ið stóðu fyri:

Frásøgufólk:
Gunnvá Zachariasen
Hans Tórgarð
Mariann Hansen

Høvundar & søvn:
Sólrún Michelsen: "Rottan"
Hanus Kamban:
"Gullgentan"
Sámal Soll: "Glasbúrið"
Ingun Christensen:
"Skuggamyndir"
Arnbjørn Dalsgarð: "So hon starir inn í veggin"
Oddvør Johansen:
"Svanirnir syngja"
Katrín Ottarsdóttir:
"Aftanáðrenn"

Fyrireikarar:
FarLit
Hafnia
Norðurlandahúsið

TJÓÐHILD PATURSSON

At hoyra eina søgu er sum at ganga í haganum. Tú slappar av, merkir kroppin og hugsar um alt ella einki. At lurta eftir søgum er vetranna gongutúrur - úti er myrkt, tað er kalt, tað er illfýsið og einki hugaligt at fara í hagan, men søgurnar hóska seg væl. Inni í hitanum.

Eftir hugnaliga kvøldið við upplestri í gamla handlinum hjá Katrinu Christiansen eri eg vís í:

1. Eg eri ógvuliga móð.
2. Søgur eru ikki bara fyri børn
3. Eg fari aftur
4. Tað gongur ein tíð áðrenn eg fari at venja meg við at siga Bartskerstova heldur enn handilin hjá Katrinu Christiansen
5. Eg ynski mær føroysk stuttøgusøvn í jólagávu

Mín uppliving av kvøldinum var nakað soleiðis (orsaka langa inn-gangin, men hann er partur av søguni):

Skunda mær at hugna mær

Enn ein langur arbeiðsdagur. Síðani í skundi út til Nólsoyar við Ternuni - sum um at mín fjáltur

og mítt stress umborð á Ternuni fær hana at sigla skjótari. Heim við taskuni. Stríða meg gjøgnum vind og regn niðan í barnagarðin. Hugnaligt jólaklipp - og góðar piparnøtir! Ahh... tað hjálpti uppá stressið - men ikki uppá ringu samvitskuna um at skula avstað aftur til Havnar um... tik, tak, tik, tak, tik tak... 27 minuttir. Eg má skunda mær at hava tað hugnaligt. Skunda mær at hugna mær ordiliga nógv. So eg kann skunda mær til Havnar at hugna mær enn meira. 14 minuttir. Eg má heldur fara at ganga mær oman á Ternuna. Mussa barnið farvæl, siga at mamma verður aftur, tá ið hon vaknar. Renna oman á Ternuna. Sita og royna at slappa av umborð á Ternuni - løgið at tað er nakað man nøyðist at 'royna'. Oman í Miðlahúsið í ein tíma at royna at skriva hasa greinina liðna - ja right! Finna alt møguligt meira spennandi á netinum at undirhalda mær við. Næstan ov sein. Skunda mær yvir í gamla handilin hjá Katrinu Christiansen - nú byrjar hugnin aftur! Skjótt. Taka nakrar myndir ímeðan eg biði eftir at upplesturin byrjar... klikk, klikk... nakrar myndir afturat... klikk, klikk, klikk... klikk. Yes! Nú byrjar tað.

Kroppurin sovnar, og eg fái frið

Vit verða deild í triggjar bólkar og byrja á hvør síni av teimum trimu hæddunum. Eg byrji ovast. Saman við honum eg fylgist við. Áh bíða nú, eg fylgist við onkrum. Má royna at vera eitt sindur sosial. Eg spyrji um okkurt. Eg minnst ikki hvat. Eg gloymdi tað allarhelst beint eftir at eg hevði spurt, tí eg skilti ikki svarið. Seti meg niður við eitt hugnaligt borð. Síggi ein hugnaligan vogn við portvíni í vøkrum gløsum. Reisi meg upp aftur. Fái mær portvín. Seti meg aftur. Síggi pannukøkur á einum fati á eini kommodu. Reisi meg upp aftur. Fái mær pannukøku. Tað næstsíðstu pan-nukøkuna. Seti meg aftur. Skammist yvir ikki eisini at hava tikið til hann eg fylgist við. Ætli at fara upp aftur, men nú eru pannukøkurnar uppi, onkur var áðrenn eg. Upplesarin, Mariann Hansen, harkar. Hon er forkølað. Eg hoyri tað ikki á harkinum, men eg veit tað, tí eg kenni hana. Hon byrjar at lesa. Eg lurti. Av og á. Hoyri sumt. Annað fer framvið. Royni at sita still á stólinum. Kroppurin stríðist ímóti. Hann vil ikki sita stillur og lurta. At enda gevur kroppurin upp og sovnar. Bara høvðið er eftir. Eg

merki møðina í mínum sovandi kroppi. Eg hoyri allar tankarnar í høvðinum. Fyri fyrstu ferð síðani... seinasta hagatúrin einaferð í summar?... fái eg samband. Við meg. Við meg sjálva. Søgán er long. Ógvuliga long. Og tá ið tann fyrra er av, lesur Mariann tað næstu.

Søgur metta

Søgurnar báðar eru av. Eg eri mett. Ikki av lítlu pannukøkuni, men av inntrykkum. Tað passar ikki meira inn í mín lítla knokk. Tvær hæddir eru eftir. Tveir upplesarar og tvær søgur afturat á hvørjari hædd. Eg gangi niðurundir. Taki taskuna og hvørvi út í myrka kvøldið. Spáki mær oman á Ternuna. Renni ikki, gangi ikki við stórum fetum. Eg spáki. Leggi meg á ein av bonkunum umborð og sovni.

Orðið 'eg' er 5 % av hesum tekstinum - hugsaði bara at nevna tað, um nú onkur ætlaði sær at telja. Eisini fyri at vera klár um nú onkur ætlar at kritisera mín tekst fyri at vera egocentreraðan. Gott at hava fakta í ordan. 10 % er mítt evstamark.